

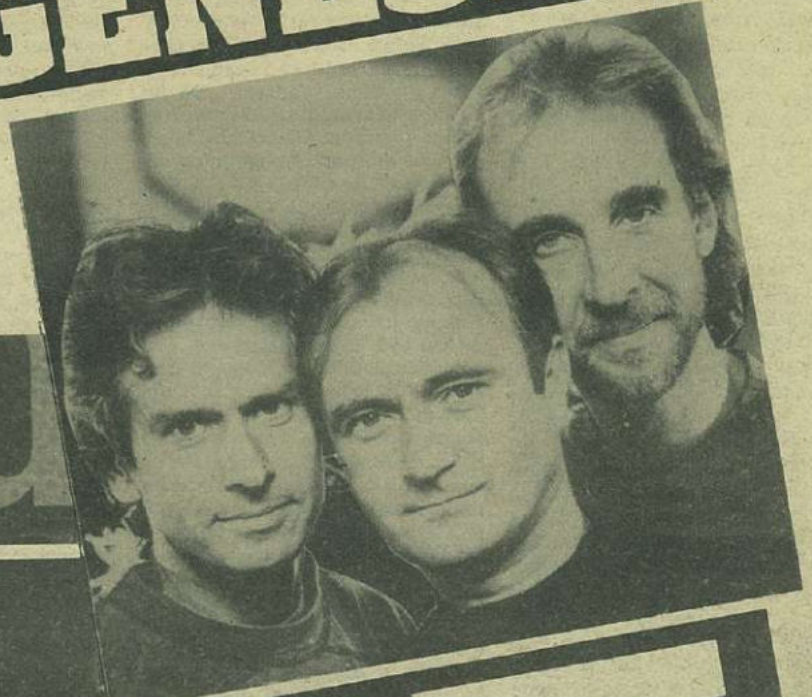
PopRock & Show

GENESIS

An III nr. **3** ianuarie 1993
16 pagini
40 lei

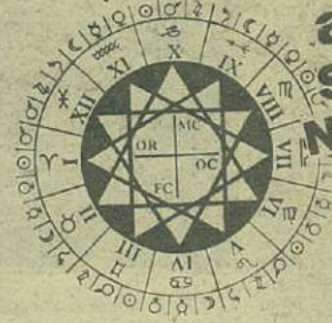
mircea

BANICIU

25

Premieră
absolută:
**SECRETELE
NUMERELOR**

Spune
aproape
tot

- *Ultima oră din rock-ul nostru
- *Serialele revin: The Beatles, King Crimson, Rock-ul britanic și Marea Britanie 1992 în S.U.A.
- *Topurile anului 1992 în discului, TOP 50, prietenii lui Michael Jackson
- *Polifonia (laudată în presa franceză)
- *Eurovision-văzut din platou
- *Al doilea concurs al anului (pagina 16).

de toate DE TOATE de toate DE TOATE de toate DE TOATE

EUROVISION - ULTIMA REPRIZĂ

După o serie de reluări ale începutului (Metronom în 1990, Pop, Rock & Sport în 1991 și POP, ROCK & SHOW în 1992), de fiecare dată sub altă egidă, dar în linii mari cu aceiași oameni, iată-ne la un nou drum. Tipar de altă calitate, 16 pagini sigure, preț mic, echipă imoală. E clar că vom avea stângăcii pentru că nu cunoaștem încă subtilitățile culesului pe calculator, pentru că orele și zilele de pregătire se modifică, iar corectura se face alfel, cu alți oameni. Nu ne ascundem teama sau mai curând rețineră față de reacția voastră privind costul unui exemplar. Nici așa nu acoperim cheltuielile reale. Timp de doi ani am fost cea mai ieftină revistă de pe piața internă. De acum încolo ne propunem să devenim CEA MAI BUNĂ! O luptă nevăzută și neînvingătoare s-a dus pentru un statut cât mai clar și mai sigur pe care-l merita singurul săptămânal de pop-rock din țară. Pentru numărul trecut s-au făcut sacrificii imense din partea micii noastre echipe, deși știm că n-a ieșit așa cum ne-am visat. Poate că în următoarele 100 de numere se va ajunge la ce visam. Poate că vom depăși cele 20.000 de exemplare vândute, poate vom avea de acum încolo abonapi siguri (pentru că o astfel de publicație trăiește în primul rând din abonamente). Până și editorii noștri au căpătat încredere, așa că mult amânatul show-pop-rock va avea loc. Atunci vom decerna și premiile noastre câștigătorilor diverselor concursuri, atunci ne vom vedea, ne vom cunoaște mai bine. N-am spus data exactă, dar ea nu va întârzia să apară. Nu vreau să mă lansez în promisiuni, dar pot afirma (cu încrederea pe care mi-o dau cei doi ani de zbucium, necontenit) că păstrând ideile de la care am pornit ne vom îmbogăți modalitățile de abordare a fenomenului muzical, vom pătrunde și în alte sfere ale vieții noastre cotidiene, vom rămâne DEPENDENȚI DE TOTI FANII MUZICII. Sondajele de opinie se vor înmulți, spațiul acordat clasamentelor se va mări, istoria va fi mereu alături de actualitate. Pentru a ajunge și la următorii pași (nu fac din ei un secret și vă mărturisesc că sper la 32 de pagini, o dată pe lună, la reclame ale unor firme implicate în acest segment al vieții, la mărirea tirajului până la 50.000 de exemplare ș.a.m.d.) avem nevoie de voi ca de aer. ACUM E MOMENTUL să arătăm că între noi s-a stabilit o legătură afectivă reală! Contăm în primul rând pe sprijinul vostru, apoi al posturilor de radio independente din întreaga țară, al elevilor și studenților care pot deveni difuzori (o bursă în plus nu strică), al producătorilor și impresarilor, al ARTIȘTILOR noștri (pe care-i considerăm primii noștri beneficiari). Probabil că am fost ceva mai patetic decât ar fi trebuit, dar erau atâtea de scris încât am preferat să mă las în voia gândului necenzurat. Nu pot să închei fără să le mulțumesc celor care au fost cu noi atât vreme și ne-au părăsit, celor care au rămas aici efectiv din pasiune, fără motivații financiare, precum și celor care de acum încolo se vor strădui pentru ca P.R. & S. să se mențină ca o pată de lumină într-o lume a preseii atât de pestrițe. POP ROCK-ul există, THE SHOW MUST GO ON!

ANDREI PARTOȘ

Iată telegrafic partea nevăzută a transmisiei de sâmbătă seara, de pe platoul Televiziunii. ● Pe la 22,00 unii invitați erau pe hol, alții se plimbau nervoși în studioul 1. Doamnele au trecut pe la machiaj. ● Dl. Sava a adresat o chemare către toată lumea pentru a lua loc. Așezarea s-a făcut spontan, probabil după simpatii, dar și respectând echipa (compozitor, textier, interpret), acolo unde s-a putut. ● Au absentat Elena Cirstea (în S.U.A.), Laurențiu Cazan (în Germania?), Dida Drăgan (nu s-a precizat oficial motivul, am înțeles că nu se simțea bine) și Monica Anghel (în Germania). ● Foarte eleganți mai toți cei prezenți. Îmbrăcați sport au fost doar Adrian Ordean și subsemnatul. Mai puțin convențional, Gabriel Basarabescu. ● În platou se afla și Florin Ionescu de la Direcția 5, soțul Laurei Stoica. ● Pe mese, pahare pline cu Pepsi. ● Scrumiere nu erau, așa că s-au improvisat unele. ● Aparent toată lumea era relaxată. ● Sondajul IRSOP n-a fost privit de creatori ca o soluție fericită. La fiecare afișare a rezultatelor, lumea se mira de unitatea de păreri a celor chestionați. ● Sunetul din platou era foarte slab. La solicitarea lui Horia Moculescu s-a reglat. ● "Dacă știam cântam și eu în italiană sau franceză" (o voce de concurentă la una dintre mese).

● Rezultatele existau deja pe dischete, dar participanții la concurs nu le cunoșteau. ● Nimeni n-a înțeles de ce n-a transmis Televiziunea toate cele 11 melodii la un loc cu câteva zile în urmă și o face acum, când votarea s-a încheiat!? ● La un moment dat în pahare a apărut un lichid galben, dar sponsorul ne-a asigurat că e produs tot de Pepsi. ● După punctajele primite din diferite zone ale țării, artiștii au aflat unde pot merge în turneu. ● După fiecare piesă, în platou s-a aplaudat. Tonul a fost dat tot de H. Moculescu. ● După aflarea notei compozitorii (unii) își aprindeau țigările, iar solistele ieșeau din platou. ● După nota lui Laurențiu Cazan cineva a spus: "Acum putem pleca". ● Piesa lui Adrian Ordean a fost inițial pregătită pentru un disc, motiv pentru care a avut un minutaj ce depășea cele 3 minute regulamentare. A fost nevoit să o scurteze. ● Și Gabi Basarabescu a făcut un efort în acest sens. ● După anunțarea rezultatului final, o bună parte dintre invitați l-au felicitat pe câștigător. ● Rujul de bună calitate al Mădălinei Manole a ajuns pe obrazul lui Adi Ordean. ● Lista cu premianți primită de Teddy Dumitrescu în ultima clipă era incompletă. ● Nu s-au oferit flori, ci doar plicuri. ● Prima declarație de la Adi Ordean: "Sînt emoționat. Sincer nu m-am așteptat

L-am urmărit pe Adi Ordean acasă. Și acolo tot cu Pepsi a sărbătorit, alături de soția sa, Geanina.

la premiul întâi. Pot să spun că am avut emoții și pentru că celelalte piese au avut un nivel foarte înalt... Sînt pur și simplu bucuros că în sfîrșit muzica românească poate ieși afară și cine știe ce se va mai întâmpla!?" ● Suma anunțată de 50.000 de lei pentru fiecare compozitor intrat în finală s-a împărțit între solist, textier, orchestrator și compozitor. Același procedeu s-a aplicat și la premianți. Mai mulți autori au fost nemulțumiți, pentru că anunțul inițial preciza doar suma atribuită lor (textierul, solistul și orchestratorul ar fi trebuit să fie

recompensați separat). ● La ieșire, atmosfera a devenit mai animată. Se comenta pe grupuri, perechi, în timp ce dl. Octavian Sava distribuia ultimele plicuri oferite de sponsor. ● Nu șampanie, nu masă, fuga fiecare la mașină sau metrou, după caz. ● E drept că Pepsi Cola nu produce șampanie, dar Televiziunea, ca organizatoare unică a concursului, ar fi putut să cumpere câteva sticle pentru sărbătorirea evenimentului. Nu în fiecare an mergem pentru prima oară la Eurovision!

Doă prietene de ultimă oră: Neneh Chery și Vanessa Paradis

Fan club Michael Jackson Tulcea, în vizită la copiii orfani

Pentru copiii orfani de la Casa de copii preșcolari Tulcea, sărbătoarea Crăciunului a însemnat o rază de lumină în viața lor. În ajunul sărbătorii, membrii Fan clubului Michael Jackson au mers "acasă" la micuți, oferindu-le daruri bogate, dulciuri, jucării, fructe, cărți de colorat, toate strînse din economiile membrilor și din sponsorizările firmelor "Star 2000", "Europolis", "Minion", "Union", "Compact". S-au oferit toate aceste daruri cu speranța că, măcar pentru câteva clipe, cei mici au simțit alături de ei suflete care îi iubesc și speranța într-o lume mai bună. Membrii Fan clubului au promis că vor reveni la micuții lor prieteni. Membrii clubului li se poate scrie pe adresa: Fan club Michael Jackson Tulcea, O.P. nr. 4, C.P. nr. 30 - Tulcea.

Nu aduce anul ce aduc...

CELE DOUĂ CEASURI

Nu este nici o greșeală, chiar așa s-a și întâmplat. Cele două ore de emisie din noaptea Anului Nou (intervalul 22,00 - 24,00 de pe Programul România Tineret) au adus numai necazuri fanilor emisiunii "Mai mult de 200... live!" și, implicit, realizatorilor ei, semnatarii acestui articol.

Așa cum era prevăzut și în panoramicul Radio-TV, cea de-a 63-a ediție a emisiunii de fiecare joi, "Mai mult de 200... live!", trebuia să dureze trei ore. 180 de minute de montaj înseamnă o muncă uriașă: copiere de muzică și text cuprinzând anunțuri (inclusiv spoturile publicitare ale celor două firme sponsorizatoare), cronometraj, eforturi care s-au derulat timp de trei zile, în care au fost implicați nu numai realizatorii, ci și o parte dintr-o echipă tehnică de montaj. Dar Redacția pentru tineret, în colaborare cu domnul Ion Ghiulescu, comentator sportiv și director al secției de coordonare programe, au hotărât chiar în ziua difuzării emisiunii reducerea timpului de

transmisie la... 60! Un astfel de abuz, inimaginabil pentru o Radiodifuziune ce se respectă, ar fi fost aspru sancționat în alte state democratice. La noi, însă, "totul merge înainte pe calea construirii..." și, am adăuga noi, mai ales a demolării lucrurilor făcute cu trudă și suflet. Le "mulțumim" și pe această cale celor care prin manevre de culise au încercat discreditarea emisiunii și, implicit, a Redacției muzicale Radio. Și în final, mulțumiri (de data aceasta fără... ghilimele) sponsorilor noștri, care au dat dovadă de înțelegere și nu au avut nici o pretenție de la conducerea Radiodifuziunii (reamintim că spoturile publicitare care de altfel au fost plătite în avans -, prin reducerea spațiului de emisie, pur și simplu nu s-au difuzat!).

Sănătate, împliniri, cât mai multă muzică de calitate și "La mulți ani!" și de la

ȘTEFAN NAFTANAILĂ
BOGDAN CRUȚESCU

EXTREME o școală bună pentru foștii delicvenți

Paul Geary (azi 32 de ani, baterist) cînd era tînr jefuia mașini, sărea la bătaie, purta armă și nu scăpa să intre în bucluc. Azi mărturisește: "Nu mi-ar fi rămas altceva decît să zac prin pânaie". Acum, datorită trupei și atmosferei sănatoase, se află pe drumul cel bun.

de toate DE TOATE de toate DE TOATE de toate DE TOATE

The Beatles

DEASUPRA TUTUROR

În 1961, The Beatles înregistrează pentru prima oară pe disc, ca formație de acompaniament pentru cântărețul Tony Sheridan. Apare astfel și prima piesă semantă Beatles: "Cry For a Shadow", compusă de Lennon și Harrison. Pe acest disc, înregistrat în Germania, apare și piesa "My Bonnie", care, fiind difuzată des la stațiile de radio din Liverpool, a făcut ca un număr mare de tineri să solicite discul "Sheridan - Beatles" la cel mai mare magazin de discuri din oraș: "Nork End Music Store". Proprietarul magazinului, un tânăr de 27 de ani pe nume Brian Epstein, pornește în căutarea Beatles-ilor, pe care îi găsește la clubul "Cavern". În decembrie 1961, Brian Epstein devine impresarul grupului Beatles. El a avut intuiția de a vedea în acești băieți mai mult decât o simplă glorie locală.

E nevoie de un talent ieșit din comun pentru a simți potențialul extraordinar care zace într-un grup. Au fost destui impresari sau producători care au pierdut diamantul pe care l-au avut la un moment dat în mână. Destule trupe, care s-au format în aceeași perioadă cu Beatles, au dispărut,

trăind doar un efemer succes de top, uneori chiar cu piese semnate Beatles.

La începutul lui 1962, Beatles cântă din nou la Hamburg, de această dată la "Star-Club", într-un program în care figurează și Little Richard. La întoarcerea în Anglia, Pete Best este înlocuit cu bateristul Ringo Starr (pe numele real, Richard Starkey, născut la 7 iulie 1940). Pe 6 iunie 1962, cei patru înregistrează un prim disc single ce include piesele "Love Me Do" și "P.S. I Love You". Înregistrat la studiourile E.M.I., discul e lansat în decembrie '62. Ceea ce a urmat a fost o explozie care a acționat pe multiple planuri, dând naștere celui mai fabulos fenomen social al culturii, atrăgând atenția lumii întregi.

În 1963, o dată cu erupția Beatles (ianuarie - hit-ul "Please Please Me", aprilie - "From Me To You" și un prim L.P.: "Please, Please Me", Liverpool devine un fel de Mecca, "centrul conștiinței universului uman", cum spune Ginsberg. Astfel, sînt descoperite și alte aspecte ale orașului, cum ar fi Liverpool 8, un grup de poeți, printre care și Adrian Henry, Roger McGough, Pete Brown,

despre care se va vorbi ulterior. Cineaști, desenatori, fotografi din oraș prind trena acestui extraordinar boom cultural, profitînd de gloria crescîndă al Beatles-ilor, concitadinii lor.

Începînd cu 1963, (august - hit-ul "She Loves You", octombrie - show-ul televizat "Sîmbătă seara la Palladium" și turneul Beatles în Suedia, noiembrie - recital Beatles la "Royal Command Performance", apariția celui de-al doilea album "With The Beatles" și a hit-ului "I Want To Hold Your Hand") scena rock britanică e în întregime dependentă de fenomenul numit pe bună dreptate "beatlemania": 1 000 000 de cereri pentru "I Want To Hold Your Hand", 7 single-uri în top-uri, peste 80.000 membri în cluburile de admiratori ai grupului. În 1962, Londra era căzută în uitare, conformism și monotonie, sentimente travestite din cînd în cînd de străluciri efemere, cum a fost twist-ul, care a generat apariția discotecilor, unde se ascultă și se dansează ultimele succese. În 1963, acestea sînt hit-urile lansate de Beatles.

Sosirea celor patru Beatles în show-business-ul londonez îi va produce acestuia modificări structurale. Domeniul creației artistice preia ca model relațiile stabilite între Lennon, McCartney, Harrison și Starr și producătorul-

orchestrator George Martin, directorul artistic al Casei "Parlophone". Martin are o influență considerabilă la cizelarea pieselor și la alegerea preluărilor care să fie incluse pe discurile long-play. Se produc schimbări esențiale în raporturile cu mass-media, foarte importante ținînd cont de relativa pasivitate existentă pînă în acest moment față de tot ce însemna rock.

Imediat după fulminanta ascensiune a grupului Beatles, o perioadă numai formațiile din Liverpool au acces la studiouri și în fruntea top-urilor. Apoi apar și grupuri din alte orașe, cu piese remarcabile, capabile să pătrundă și să urce în clasamente. Astfel, grupul Herman's Hermits din Manchester cunoaște un oarecare succes, îndeosebi grație farmecului fizic al lui Peter Noone, solistul vocal al formației. The Herman's Hermits vor face o frumoasă carieră în Statele Unite ale Americii.

Un alt grup britanic care se va impune peste Atlantic este Dave Clark Five. La apariția sa a fost prezentat drept concurentul deja celebrului cvartet din Liverpool. De altfel, în această perioadă, toate formațiile care au un cît de mic succes sînt imediat catalogate drept rivale ale grupului Beatles. Cei "patru eroi" din Liverpool

speculează din plin aceste pseudo-confruntări și de fiecare dată imaginea lor apare și mai strălucitoare.

Pentru Brian Epstein și băieții săi, Dave Clark Five vor constitui un motiv de relativă îngrijorare doar în momentul în care își vor exporta primele lor succese în America ("Glad All Over", "Bits And Pieces", "Over And Over"). Statele Unite sînt marele cîmp de bătălie, o imensă piață deschisă dintr-o dată producțiilor britanice.

Dave Clark și colegii săi sînt originari din Tottenham și provin din mica burghezie. Au fost opuși cu bună știință Beatles-ilor, veniți din popor. S-ar putea crede că valorile burgheze, disimulate în spatele unui pop bine periat, nu renunță la rolul sterilizator pe care l-au avut în perioada "trade-craze". Mișcarea rock britanică este însă lansată ireversibil și nu e nimic de făcut decât a o accepta. În urma Beatles-ilor sosesc alte valori, puternice, energice, hotărîte să meargă mai departe, pentru a nu recădea în letargia pe care tocmai o înălăturaseră.

(va urma)

COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

RETROSPECTIVA (5)

The Beatles

legendă și adevăr

● Ringo nu-și prea găsea liniștea. Se flendurea prin oraș, iar Maureen îl aștepta pînă noaptea tîrziu cu mîncarea caldă. La începutul iernii Maureen a rămas pentru a doua oară însărcinată. ● John suferea din pricina suficienței vieții alături de Cynthia și în absența lui Paul care îl motiva spiritual. Asaltat de oferte de a scrie cărți, scenariu de filme, albume cu desene, le-a refuzat, dar a acceptat un rolșor într-un film al lui Richard Lester. ● "Swinging London" era înnebunită după noul "acid", preferat de adepții curentului psihedelic, iar John se integra perfect în

mișcare. L-a cunoscut pe John Dunbar, proprietarul Galeriei avangardiste Indica, un gen de salon al artiștilor "underground". ● A apărut Magic Alex, care va juca un mare rol în viața lui John și a viitoarei companii, "Apple". ● Allen Ginsberg și Roman Polanski erau obișnuiții galeriei. Cynthia, disperată de influența pe care o exercită Alex asupra lui John, începe să fie sceptică. ● Se speculează pe tema retragerii totale a Beatles-ilor din moment ce reziliau contracte de turnee. ● Yoko Ono, cu exponatele sale excentrice, își face apariția în viața londoneză. Contactul verbal între John și Yoko lasă loc de mai mult, dialogul purtîndu-se între enervare și amuzament. ● Starea psihică a lui Brian devine din ce în ce mai dificilă și se reflectă în tot mai dese călătorii în străinătate. Excesul de LSD l-a dus pe marginea prăpastiei. ● La interviul acordat studiourilor WNEW Brian își ia o piatră de pe inimă și declară că "Indiferent dacă vor mai concerta sau nu împreună, Beatles-ii vor afișa o nouă concepție muzicală și fac lucruri grozave în studio." ● În aceeași toamnă Brian și hotărăște să vîndă NEMS, exceptîndu-i pe Beatles și pe Cilla Black. Robert Stigwood, managerul formației "Cream" care formase cu David Shaw o nouă companie, acceptă oferta: Brian vindea 51 de procente din acțiunile NEMS, rămînea președinte și se ocupa în continuare de favoriții săi. ● Paul avea tot ce își putea dori un tînar, exceptînd o soție și un copil. Jane Asher nu voia, deși îl iubea, să se căsătorească cu un Beatle. ● În ianuarie încep înregistrările la noul album, "Sergeant Pepper's Lonely Hearts Club Band". ● Pe 5 aprilie, de ziua Janei, aflată în turneu în Statele Unite, Paul se află la New York unde ia contact cu mișcarea hippy și înțelege că Londra este doar un mic sătuc. ● În avionul care îl ducea spre casă, la sugestia lui Ken Kesey, autorul celebrului, "Zbor deasupra unui cuib de cuci", Paul începe să gîndească noul disc "Magic Mystery Tour". ● Brian este internat pentru somnoterapie la o clinică particulară din Richmond. ● Cele 62 de portrete de pe coperta noului disc, precum și referirile la consumul de droguri din cîntece au creat mari probleme. ● La recepția dată cu ocazia lansării discului, Paul o cunoaște mai bine pe Linda

Eastman. ● Allen Klein își propune să îl demoleze psihic pe Brian abia refăcut, al cărui contract cu Beatles-ii expira la sfîrșitul anului. ● Paul află pe căi ocolite că Brian îi privase pe Beatles de mulți bani prin nefericita afacere SELTAEB, dar de cîți, avea să afle mai tîrziu. ● În revista engleză "Queen", Paul mărturisește că a experimentat LSD-ul, iar Brian declară același lucru în "Melody Maker". ● La Monterey, în California, se desfășura primul festival de rock în aer liber, iar pe lentilele aparatelor de filmat au fost lipite pachețele cu droguri.

GABRIELA ȘICARU

Să cântăm cu... sens

EVERYTIME WE TOUCH

Maggie Reilly

A shooting star fell down to earth
Lighting cracked the sky
Something weird is happening
Something I can't deny
A strange kind of magic
Running through my brain
Feel I'm in heaven
Or going insane

Chorus:
Cause everytime we touch
I get this feeling
And everytime we kiss
I swear I could fly
Can't you hear
My heart beat fast
I want this to last
Need you by my side
Cause everytime we touch
I feel the static
And everytime we kiss
I reach for the sky
Can't you hear my heart beat so
I can't let you go
Want you
In my life
The wind was like a hurricane
Storm clouds filled the sky
I heard a crash of thunder
The earth shook in reply
A strange kind of magic
Running through my brain
Feel like I'm in heaven
Or going insane
Chorus:

I WILL ALWAYS LOVE YOU

Whitney

If I should stay
Will, I would only be
In your way
And so I'll go
And yet I know
That I'll think of you
Each step
Of my way, and...
Chorus:
I will always love you
I will always love you
Bitter sweet memories
That's all I have
And all I'm taking with me
Good-bye, oh please don't cry
'Cause we both know
That I'm not what you need,
But...
Chorus:
And I hope
Life will treat
At you kind
And I hope
That you have all
That you ever dreamed of
Oh, I wish you joy
And I wish you happiness
But above all this
I wish you love
I love you
I will always love you
Chorus:

King Crimson (III)

"Abisul unde jazz-ul modern și rock-ul se întîlnesc" - decembrie 12 '70 - Evening Standard. Iată o singură remarcă și tot ce reprezintă "Lizard" - al treilea album al grupului - este de-a-juns. Într-adevăr, muzica acestui disc surprinde din nou, Fripp dovedindu-se inspirat și poate nu numai atât. Albumul în sine are o orientare jazz-istică, cu trimiteri spre primele două albume, fin și elegant sublimat acolo și unde trebuie. Afiș muzica, cît și forma, și mesajul versurilor sînt la fel de ambițioase. Grijă și "curățenia" muzicală ale lui Fripp pentru orice nouă producție ce poartă însemnul King Crimson se reflectă cum nu se poate mai bine, evident și în realizarea mapei discului. Deosebită. "Beautiful sleeve", o copertă minunată, o declară aceeași publicație - Evening Standard. Ca inedit pe una din compozițiile albumului (Prince Rupert Awakes) apare ca solist vocal Jon Anderson, de la Yes. Și dacă "Lizard" era un "original", după "Crimson King" și "Poseidon", Fripp nu gustă din plin succesul, fiind în situația dificilă de a căuta noi membri: alți Gordon Haskell cît și Andy McCollough părăsind trupa. Deci... iar incertitudine, normal... căutări! King Crimson se reîntore la subsolul din Fulham Palace Road, acolo unde Peter Sinfield se inițiază în tainele sintetizatorului VCS3, ca și cum sound-ul, luminile și textele compozițiilor de pînă acum nu ar fi fost de-a-juns. Pentru toate e un început!

În această situație, idealul pe care Fripp îl caută îndrîjit, era să găsească un muzician care să fie atât solist vocal, cît și bass-ist. Audițiile mai multor interesați își urmau cursul firesc, dar pretențiile, sau mai precis standardul pe care Robert Fripp îl cerea, făceau ca zilele (destule) să-i treacă fără prea multe speranțe. Printre cei mulți veniți, dar și mulți plecați, s-au numărat: John Gaydon (manager și ex-vocal la "Band Of Angels"), Bryan Ferry (pe care totuși Fripp îl recomandă la E.G. Records - vezi mai tîrziu "Roxy Music"), Rick Kemp (apare, tot mai tîrziu, la "Steeleye Span").

Și totuși "ineditul" se produce: Boz Burrell va fi vocalistul și bass-istul trupei. Pentru partea de percucie, Fripp îl alege pe încă "un necunoscut": Ian Wallace (venit din grupul "The World").

Urmează firesc, două luni și mai bine de repetiții asidue, iar în luna aprilie, (12-15), grupul apare în public, la Zoom Club în Frankfurt, urmarea fiind încă 12 concerte în luna mai, pe care Crimson le va susține în Anglia. De menționat, că de la plecarea "primilor", Ian McDonald, Mike Giles și Greg Lake, King Crimson apărea pentru prima dată într-un concert live.

Astfel, ceea ce însemnase crez artistic, putere de creație, îndrîjire și ambiție, acum, iată, lăsa loc aprecierilor unanime:

Aprilie, 24 "Melody Maker" - "Este o trupă foarte puternică, zdrobitoare, cu accente particulare în părțile lui Collins; acest Collins, extraordinar de confident pe sax-ul său alto și tenor. Instigat de Wallace, nu-i este niciodată teamă să improvizeze, iar benzile întregite transmiț multe momente într-o manieră superbă". "Wallace nu este mai precis ca Mike Giles, dar poate are mai multă energie și dă dovadă de un simț inteligent al îmbinării spațiului și liniștii. Vocea lui Boz este exuberantă, iar partitura de bass a învățat s-o stăpînească în tonalitatea imensă și complexă a compozițiilor lui Fripp". "Pe scurt, noua trupă, fiecare părțică a ei, va fi la fel de satisfăcătoare ca și vechiul grup, iar posibilitățile de a evolua sînt nelimitate".

Mai, 29, "Sounds" - Steve Peacock - "Reîntoarcerea grupului King Crimson dovedește, în ciuda cîtorva situații nu prea bune, că este una dintre cele mai originale trupe din Anglia (după concertul de la The Lyceum).

Iunie, 11 - "South London Press" - Rick Humphries - "Leader-ul grupului este chitaristul Bob Fripp, al cărui manierism relaxat și accent rustic plăcut te induce în eroare în fața chipului de geniu cu păr cîrionțat și ochelari. Geniu în a cărui minte, în mod normal, trebuie să explodeze noi forme, sunete și idei".

Categoric, pentru a putea înțelege muzica grupului King Crimson trebuie cunoscută întreaga trupă și istoria ei. Fiecare muzician, fiecare disc, fiecare piesă. Prin afluența de personal de care a beneficiat grupul, muzica a păstrat amprenta fiecăruia. E drept, orgoliul și egocentrismul lui Fripp au fost întotdeauna prezente, dar indiferent de zburciunile trupei, King Crimson reprezintă o treaptă unică în muzica progresivă. A fi mereu cu un pas înainte, nu-i tocmai la îndemîna

oricui. Și pentru a mai gusta puțin din "intimitatea" lui Robert Fripp, iată o notă din jurnalul său: august, 9/10 '71 - "Peter Green era în barul de la Marquee și mi-a spus:
- Ce bine că te văd făcîndu-ți "come-back-ull!
La care, i-am răspuns:
- N-am fost nicăieri!
- Asta îmi palce să aud".

CRISTIAN TEODOSIU

CHARLES & EDDIE

INTERVIU FULGER CU CHARLES & EDDIE

Bravo: E adevărat că v-ați cunoscut într-o stație de metrou?

Eddie: Da, exact așa a fost. Eu sînt înnebunit după muzica soul și un mare colecționar de discuri vechi. Cînd l-am văzut pe tipul ăla cu "Trouble Man", discul lui Marvin Gaye - o raritate - am știut imediat că suntem din același aluat. Așa că m-am decis să-i vorbesc, deși într-o stație de metrou nu știi niciodată peste cine dai! Dar el era Charles! Nici nu-mi vine să cred că acum scoatem un disc împreună.

Bravo: Trăiți amîndoi la New York. Nu vă simțiți în pericol?

Ch.: Din fericire, pînă acum n-au fost probleme, deși am locuit o vreme destul de aproape de Harlem.

Br.: Cum au reacționat părinții voștri cînd ați început să cântați împreună?

Ch.: Mama m-a susținut întotdeauna, chiar dacă, în familia mea, nimeni n-a avut de-a face cu muzica. La noi se asculta mult jazz și soul, care îmi plac și acum.

Br.: Eddie, e adevărat că ai strămoși indieni?

Ed.: Foarte îndepărtați. Acum trei generații a existat într-adevăr un indian în familia mea. Strămoșii mei mexicani sînt mai de actualitate.

Br.: Ați vrut întotdeauna să fiți muzicieni?

Ed.: Desigur! Muzica e viața mea!

Ch.: Cînd eram mic visam să mă fac prinț, așa ca Prințul Charles.

Traducerea și adaptare
MANUELA BOATCĂ

MADONNA în variantă masculină

Așa este considerat Marky Mark în Statele Unite, întrucît se tot dezbracă pe scenă. O face cu plăcere și șochează cititorii de reviste cu pozele sale indecente. După un interviu cu Inge Czygan, în care a răspuns cu amabilitate la toate întrebările (chiar și la cele politice) s-a ridicat și și-a dat jos pantalonii în fața aparatului de fotografiat. O să ne obișnuim atît de mult cu tot felul de organe pop-rock încît nu vom mai reacționa la revistele porno...

CLASAMENTE ALE ANULUI 1992

Billboard

Clasamentele s-au realizat prin compilarea computerizată a topurilor săptămânale și bilunare publicate în Billboard în perioada 30 noiembrie 1991 - 28 noiembrie 1992. Noi ne-am oprit la categoriile cele mai interesante și utile atît specialiștilor, cît și iubitorilor de muzică, amatori de statistici.

TOP POP ARTISTS

Guns N'Roses: 3. Top Pop Artists

(în paranteză numărul albumelor și discurilor single prezente în top)	5. Michael Bolton (6) Columbia
1. Garth Brooks (5) Liberty	6. Michael Jackson (5) Epic
2. Mariah Carey (7) Columbia	7. Genesis (6) Atlantic
3. Guns'n Roses (6) Geffen	8. En Vogue (4) Atco East West
4. Boyz II Men (5) Motown	9. Red Hot Chili Peppers (3) Warner Bros și EMI
	10. Color Me Badd (6) Giant

TOP NEW POP ARTISTS

Kriss Kross: 1. Top New Pop Artists; 2. Hot Rap Artists; 3. Hot 100 Singles

- Kriss Kross (4) Ruffhouse
- Nirvana (4) DGC și Sub Pop
- TLC (4) LaFace
- Billy Ray Cyrus (3) Mercury
- Jodeci (5) Uptown
- Pearl Jam (1) Epic Ass
- Arrested Development (3) Chrysalis
- Jon Secada (3) SBK
- Ce Ce Peniston (5) A&M
- P.M. Dawn (3) Gee Street/Island/LaFace

TOP BILLBOARD 200 - ALBUM ARTISTS - FEMALE

Mariah Carey: 1. Hot 100 Singles Artists; 1. Billboard 200 Album Artists - Female

- Mariah Carey (3)
- Bonnie Raitt (2)
- Natalie Cole (1)
- Amy Grant (2)
- Reba McEntire (2)
- Enya (1)
- Wynonna (1)
- Paula Abdul (1)
- Madonna (1)
- Vanessa Williams (1)

TOP BILLBOARD 200 - ALBUM ARTISTS - MALE

- Garth Brooks (5)
- Michael Bolton (3)
- Michael Jackson (1)
- Billy Ray Cyrus (1)
- Hammer (2)
- Bryan Adams (1)
- Bruce Springsteen (2)
- Travis Tritt (4)
- Harry Connick jr. (4)
- Eric Clapton (2)

Michael Bolton: 2. Top Billboard 200 Album Artists Male

HOT 100 SINGLES ARTISTS

Vanessa Williams: 2. Hot 100 Singles Artists; 4. Hot 100 Singles

- Mariah Carey (4)
- Vanessa Williams (5)
- Ce Ce Peniston (4)
- Shanice (2)
- Amy Grant (3)
- Celine Dion (4)
- Madonna (1)
- Paula Abdul (3)
- Patty Smyth (1)
- Sophie B. Hawkins (1)

HOT 100 SINGLES - MALE

- Michael Jackson (4)
- Sir Mix-A-Lot
- Eric Clapton (1)
- Richard Marx (4)
- Bryan Adams (4)
- Jon Secada (2)
- Hammer (4)
- Michael Bolton (3)
- Elton John (2)
- Billy Ray Cyrus (2)

Sir Mix - A - Lot: 2. Hot 100 Singles Male; 2. Hot 100 Singles

HOT DANCE MUSIC / CLUB PLAY ARTISTS

- Michael Jackson (4)
- Clubland Featuring Zemya Hamilton (3)
- The Shamen (3)
- Frankie Knuckles (3)
- C&C Music Factory (2)
- Lil Louis & The World (2)
- Ce Ce Peniston (3)
- Chic (2)
- Lidell Townsell & M.T.F.
- Clivilles & Cole (2)

Michael Jackson: 1. Hot 100 Singles Male; 1. Hot Dance Music; 2. Billboard 200 Albums

TOP BILLBOARD 200 ALBUMS

1. Ropin The Wind - Garth Brooks	12. Cooleyhighharmny - Boyz II Men
2. Dangerous - Michael Jackson	13. We Can't Dance - Genesis
3. Nevermind - Nirvana	14. Blood-Sugar-Wax-Candy - Red Hot Chili Peppers
4. Some Gave All - Billy Ray Cyrus	15. Adrenalize - DefLeppard
5. Achtung Baby - U2	16. Luck Of A Draw - Bonnie Raitt
6. No Fences - Garth Brooks	17. Use Your Illusion I - Guns N' Roses
7. Metallica - Metallica	18. Unforgettable - Natalie Cole
8. Time, Love And Tenderness - Michael Bolton	19. C.M.B. - Color Me Badd
9. Too Legit To Quit - Hammer	20. Use Your Illusion II - Guns N' Roses
10. Totally Crossed Out - Kriss Kross	
11. Ten - Pearl Jam	

U 2: 5. Top Billboard 200 Albums; 7. Top Album Rock Tracks

The Black Crowes: 2,9 Top Album Rock Tracks

TOP ALBUM ROCK TRACKS

1. Mysterious Ways - U2	7. One - U2
2. Remedy - The Black Crowes	8. Under The Bridge - Red Hot Chili Peppers
3. Right Now - Van Halen	9. Thorn In My Pride - The Black Crowes
4. Mama, I'm Coming Home - Ozzy Osbourne	10. Little Miss Can't Be Wrong - Spin Doctors
5. Come As You Are - Nirvana	
6. I Can't Dance - Genesis	

TOP COUNTRY ARTISTS

- Garth Brooks (13 albume și discuri single în top)
- Reba McEntire (8)
- Alan Jackson (9)
- Travis Tritt (1)
- Vince Gill (7)
- George Strai (11)
- Doug Stone (8)
- Brooks & Dunn (5)
- Trisha Yearwood (7)
- Alabama (7)

N.M.E. EXPRESS

În numărul din 2 ianuarie au apărut cele două clasamente (pe bază de vânzări în Marea Britanie) pe 1992. Iată, pentru colecționarii de statistici primele 25 de clasate.

Cititorii revistei N. M. E. au ales:

- Grupurile anului:**
1. R.E.M., 2. Carier USM, 3. The Wedding Present, 4. Sonic Youth, 5. The Manic Preachers, 6. The Orb, 7. Sugar, 8. The Cure, 9. The Levellers, 10. Suede
- Artiști:** 1. Morrissea, 2. Julian Cope, 3. Neil Young, 4. Billy Bragg, 5. Prince, 6. Madonna, 7. Tori Amos, 8. Sincaed O'Connor, 9. Julianna Hatfield, 10. Paul Weller.

THE TOP SELLING 45's AND L.P.'s OF 1992

- Whitney Houston**
- I Will Always Love You - Whitney Houston
 - Rhythm - Is A Dancer - Snap
 - Stay - Shakespear's Sister
 - Please Don't Go - KWS
 - ABBA-esque - Erasure
 - End Of The Road - Boyz II Men
 - Ain't No Doubt - Jimmy Nail
 - Would I Lie To You? - Charles & Eddie
 - Ebenezer Goode - The Shamen
 - Deeply Dippy - Right Said Fred
 - Goodnight Girl - Wet Wet Wet
 - Sleeping Satellite - Tamsin Archer
 - Heal The World - Michael Jackson
 - Hazard - Richard Marx
 - Achy Breaky Heart - Billy Ray Cyrus
 - The Best Things In Life Are Free - Luther Vandross & Janet Jackson
 - Bohemian Rhapsody - Queen
 - It's My Life - Dr. Alban
 - Slam Jam - W.W.F. Superstars
 - Baker Street - Undercover
 - Just Another Day - Jon Secada
 - I'm Doing Fine Now - The Pasadena 3
 - People Everyday - Arrested Development
 - Could It Be Magic - Take That
 - My Destiny - Lionel Richie

Whitney Houston

Simply Red: 1. L.P.'s "N.M.E."

- Stars - Simply Red
- Back To Front - Lionel Richie
- Diva - Annie Lennox
- We Can't Dance - Genesis
- Dangerous - Michael Jackson
- Cher's - Greatest Hits - Cher
- Up - Right Said Fred
- Gold - Greatest Hits - ABBA
- Divine - Madness
- Glittering Prize 81/92 - Simple Minds
- Pop! The First 20 Hits - Erasure
- Automatic For The People - R.E.M.

L.P.'s

- R.E.M.
- Tubular Bells II - Mike Oldfield
 - Greatest Hits II - Queen
 - Real Love - Lisa Stansfield
 - The Best Of Belinda Volume I - Belinda Carlisle
 - The Commitments - The Commitments
 - Timeless - The Classics - Michael Bolton
 - Greatest Hits - Gloria Estefan
 - Simply The Best - Tina Turner
 - The Greatest Hits 1966 - 1992 - Neil Diamond
 - Hormonally Yours - Shakespear's Sister
 - High On The Happy Side - We Wet Wet
 - Tears Roll Down - Tears For Fears
 - Erotica - Madonna

JAZZ

La cumpăna anilor '92-'93 ne-a fost dat să trăim clipe de înfrângere, acoperind cu semnificația lor tragică micile mizerii ale vieții cotidiene. Într-adevăr, greu de conceput: acela care însemna, și nu numai pentru mine, un simbol al energiei, al forței creatoare, al iubirii de viață și al neodihnei nu mai este. Fizic vorbind. Acci pușni aleși care reușesc să lase ceva important în urma lor dăinuic. Dăinuie în muzică, în suflute, în memorie.

L-am admirat pe Dan Mindrilă înainte ca el să mă știe, eu pe atunci un simplu tânăr meloman care făcusem Student Jazz Clubul din Calea Plevnei, spre finele anilor '60. Îl descopeream nu fără uimire, fermecat deopotrivă de celelalte celebrități împreună cu care cânta, pianistul Janesi Körösy, bass-istul Johnny Răducanu. L-am reîntâlnit apoi prin studiouri, la Electrecord, la Radio, revelându-mi-se profesionistul de înaltă clasă, infailibilul cititor de partituri, improvizatorul impetuos debordând de vitalitate, colaborator apropiat al unor Richard Oschanitzky, Aura Urziceanu, Marius Popp, Johnny, Gondi, Imre, partener de înregistrări al austriacului Friedrich Gulda, al italianului Guido Manusardi, coleg de podium și de întâlniri jam-session cu toată elita jazz-ului european, ca și cu proeminenți muzicieni de peste ocean - Slide Hampton, Art Farmer, Dave Brubeck...

Dar efectiv prietenia noastră s-a legat nu în București, ci la Ploiești și Sibiu, în zilele primelor ediții festivaliere naționale. De altfel, nu o dată, regretatul profesor sibian Nicolae Ionescu recunoștea și afirma public sprijinul substanțial pe care îl primise de la Dan Mindrilă.

Acum, când mulțime de aduceri aminte mă năpădesc, oarecum învâlmășite e departe de mine gândul de a înscris aici, în legătură cu marele dispărut, ceea ce se numește "o fișă de dicționar". Voi reliefa înainte de toate câteva dintre împlinirile pertinente ale carierei sale: încă din anii '70 era estimat drept unul dintre cei mai buni "tenoriști" ai continentului în domeniul jazz-ului, fiind aplaudat în Germania (prima dată în 1963), Cehoslovacia, Polonia, Finlanda, Suedia, Iugoslavia, Spania, Indonezie și la Festivalurile Internaționale de la Praga "Jazz Jamboree" - Varșovia, Liubljana, San Sebastian etc. Nu întâmplător a fost selectat în componența ansamblului multințional "East European All Stars Big Band" cu care a înregistrat în 1970 LP-ul "Interjazz"; deloc gratuit, la Festivalul Internațional de la Liubljana - 1971 (ediția a XII-a), dintre numeroasele formații participante, au fost alese a figura cu câte o piesă fiecare pe discul colectiv "live" al Festivalului, șase combo-uri între care și Cvartetul Dan Mindrilă; în aceeași ordine de idei,

prezența sa în grupul internațional "The Nonconvertible All Stars"! Se povestește că în 1970, auzindu-l pe Dan Mindrilă improvizând, polonezul Michal Urbaniak, și el faimos interpret la "tenor", dar și minutor al arcușului (de mulți ani el activează la New York) și-a închis fără o vorbă saxofonul în cutie, neîndrăznind să cînte decît la vioară. Tot din acea perioadă datează cea mai marcantă performanță interpretativă a lui Mindrilă, susținerea părții solistice în extrem de dificilul "Dublu Concert pentru pian, saxofon-tenor, orchestră simfonică și big band" de Richard Oschanitzky, înregistrat la finele lui 1979 într-o catedrală din Leipzig, cu compozitorul la pian, Orchestra "Gewandhaus" și Big band-ul Günther Gollasch, reunite sub bagheta dirijorului Adolf Fritz Guhl. De certă valoare au fost concertele susținute în Berlinul "occidental" și înregistrările la Radiodifuziunea din - pe atunci numita "Republica Democrată Germană" cu grupul Freetet al lui Oschanitzky, muzician cu care apoi a conlucrat și la concretizarea pe bandă magnetică, în Studioul 8 al Radiodifuziunii Române, a celor 9 remarcabile piese de jazz free ale acestuia, între care "Neurasia", "Don't Be Sad", "Blue Brasil", "Cearta"...

Foarte bun organizator și fervent animator, Mindrilă a condus Cvintetul de jazz "București" considerat cel mai bun grup autohton din toate timpurile, grup alăturându-i pe corifeii jazz-ului nostru - pe lângă Dan Mindrilă la saxofon-tenor, Ștefan Berindei la saxofon-alto și saxofon-sopran, Johnny Răducanu - bass, Marius Popp - pian, Eugen Gondi - baterie. Cu acest cvintet a contribuit la turnarea în România a filmului de televiziune "To Day Show" produs de NBC și difuzat pe micile ecrane în S.U.A.

Nu a lipsit practic de pe nici una din scenele festivaliere românești - cu excepția unei perioade cînd, ca pentru a-și testa propriile resurse și disponibilități muzicale, a abordat și genuri limitrofe jazz-ului - rock, pop music - transcriind de pe discuri o serie de hit-uri din topurile internaționale la zi, reînregistrându-le ad huc cu grupul său "Supersax" și cu soliști vocali români; fratele său, arhitect (actualmente rezident în S.U.A.), bun cunoscător al limbii engleze, îl ajuta la transcrierea întocmai a textelor. Au rezultat din aceste strădării vreo cinci LP-uri și cam 10 discuri single, cumpărate "ca pîinea caldă" de fani în perioada în care la noi nu se comercializau în magazine discuri cu respectivele hit-uri.

Apropo de discuri, Dan Mindrilă a reușit să editeze în țară sub nume propriu un singur LP de jazz la Casa Electrecord ("Alter Ego" - Seria Jazz nr. 17, din 1981), i-au apărut însă 6 discuri peste hotare. A avut, de asemenea, contribuții deosebite la

THE LAST CHORUS

O LACRIMĂ PENTRU DAN MINDRILĂ

înregistrarea celor două LP-uri ale Aurei Urziceanu și la albumul "Jazz cu Ion Baciu-jr.", cuvenindu-se a fi evidențiat și aportul lui la realizarea multor înregistrări din colecțiile discografice "Istoria jazz-ului" și "Seria Jazz" - Electrecord.

Grație bogatei experiențe și practici muzicale, datorită auzului interior foarte dezvoltat, s-a impus ca un redevabil aranjer și un înzestrat compozitor de teme - între care cele numite "Festivals" (în colaborare cu subsemnatul - temă impusă programelor de recital ale participanților la ediția 1975 a Festivalului de la Sibiu), "Pe la Moși" (nici o legătură cu subsemnatul), "Pe stradă" (în colaborare cu Ștefan Berindei), Suita de jazz-pop "Sibiana" (dedicată festivalului sibian), "La șezătoare" "Joc în doi", "Contemplație", "Valsul Mariei", "Maria" (acestea două dedicate soției), piesele vocale "Înserare", "Tu ești cîntecul", "Împlinire" (solistă Aura Urziceanu), "Ariciul", "Pantofii de lac ai lui Moși" (dedicată subsemnatului).

Strălucit improvizator, a ilustrat prin fervoarea activității sale afirmația saxofonistului Paul Desmond, devenită notorie: "Un bun muzician de jazz creează în decursul carierei sale de improvizator atîta muzică pe cît ar face-o un compozitor aparținînd altor genuri muzicale în cinci vieți".

Ca profesionist? Dovedea prohibitatea și acea stăpînire a

instrumentelor (saxofon-tenor, saxofon-sopran, saxofon-alto și chiar clarinet, el studiînd acest instrument la Conservator și susținînd ulterior un recital de cameră în tandem - clarinet și pian) cu siguranța, cu aplombul muzicianului care intră direct în studioul de înregistrări citind fără greșală, la prima vedere, partituri inedite. Mi-au rămas amintiri de suflul improvizatelor sale conferite temelor "Body And Soul" la Festivalul "Sibiu '74" și "All The Things You Are" cînd a urcat pe scena concertului "Perpetuum Jazz" din martie 1985 invitat de excelentul pianist rus Leonid Cijik, cîntînd împreună fără nici un fel de repetiție prealabilă.

În acea perioadă activa în calitate de co-leader, împreună cu Marius Popp, al unui cvartet instrumental la Clubul din localul "Cina" (născută seri petrecute aici, inclusiv aceea în care a fost oaspete redactorul șef al publicației "Jazz Forum", Pawel Bródowski), după cum în a doua jumătate a anilor '80 a lucrat intens ca vedetă - invitat permanent al grupului "Opus 4" avîndu-și sediul la "Nord Jazz Club", dar și în componența formației "Triolog" (cu Anca Parghel - voce și Mircea Tiberian - pian) cu care a lăsat o impresie aparte la ediția 1988 a Festivalului Internațional de Jazz de la Nürnberg. L-am prezentat pe podium și l-am însoțit timp de aproape două decenii în nenumărate

concerte, turnee, apariții festivaliere în țară, am discutat despre jazz în sute de nopți albe și în monotonele călătorii cu trenul, m-am bucurat împreună cu publicul cluburilor de jazz cărora le-a fost invitat de seamă (din Bistrița, Piatra Neamț, Sf. Gheorghe, ca să nu mai vorbim de Sibiu, Cluj, Iași, Constanța), pot spune deci, în totală cunoștință de cauză că a fost un autentic Artist și Om, o personalitate de referință pentru jazz-ul nostru. După decembrie 1989, lovit deja de o maladie necruțătoare care l-a purtat prin spitale, săli de operație și sanatorii, nu a mai apucat să se bucure de libertatea de care a beneficiat de atunci jazz-ul, nu a putut nici măcar să onoreze invitația de a lua parte la prima ediție a Festivalului de jazz (1990) din Chișinău unde văzuse lumina zilei în 1938... Și a venit ultima zi a anului în care îl pierdusem pe Mihai Berindei, 31 decembrie 1992, zi în care firul existenței sale pămîntene s-a rupt. Dirijorul Big band-ului Radio unde Mindrilă a fost o bună perioadă prim saxofonist, maestrul Sile Dinicu, nu i-a supraviețuit decît șapte zile, iar trompetistul Dizzy Gillespie, cu care saxofonistul cîntase în jam session - doar șase zile. Dar despre acest îndoliat început de '93 - în alt număr, în alte rînduri...

FLORIAN LUNGU

de vorbă cu
☆ STELELE ☆
Star Talk

N-a fost deloc ușor să-l abordez pe Mircea Baniciu pentru a discuta despre relațiile foste și actuale cu Phoenix, dar în special cu Nicu Covaci. Deși ne vedeam aproape zilnic, din putoare, refuza să accepte publicarea unor lucruri pe care le-am înregistrat pe repertofon. O parte din discuția noastră s-a difuzat în emisiunea din 25 decembrie. Colegii din presă, fiecare după informație, disponibilitate, simpatii (poate acestea au contat prea mult) au descris și comentat despărțirea lui Mircea de grupul Phoenix actual. Nu mi propun să arbitrez acest trist conflict și nici nu pretind că aș deține răspunsurile la zecile de întrebări pe care voi, iubitorii de muzică și nu neapărat fani Phoenix, ni le adresați. Multe articole din presă și comentarii ale unor redactori de radio m-au surprins neplăcut prin lipsa totală a fair-play-ului, în abordarea unei chestiuni atât de spinoase. În cele ce urmează, am grupat răspunsuri date de Mircea Baniciu, dar și selecționate de el. Vă pot asigura că știu mult mai mult decât a "aprobat" spre publicare excesiv de ponderatul bănățean.

De aici încolo vă vorbește Mircea Baniciu.

● M-am ferit cât am putut de presă, ea fiind așa cum o știu cu toții. Deh, ziarele trebuie vindute! Neînțelegerile noastre datează de mai multă vreme, așa cum a zis Nicu, dar ele nu trebuiau făcute publice. Nu toți avem aceeași nevoie de reclamă. Bunăoară, nu mai tîrziu de septembrie 1992, Nicu și-a reluat stilul de "șef" implacabil, arogant și totalitar, nepotrivit relațiilor noastre bune de pînă atunci.

● Am crezut, inițial, că lucrurile încep să revină la perioada anilor '76-'77, cînd modul său dur de a aborda orice problemă, mai ales cele financiare (despre care el povestește în articolul din revista VIP) lăsa de dorit. Eram copii cuminți, trecuți prin toate ipostazele oferite de regimul lui Ceaușescu. Aveam fiecare probleme cu facultatea (absențe, turnee, discuri, proiecte, examene), era greu cu finuta și, mai ales, cu existența. Bani? De unde, cînd primeam 400 de lei impozabili (40%) pentru două spectacole pe zi și cînd plăteam de zor stația de voci. Drepturi? Nicu le deținea cam pe toate: autor, regizor, scenograf, șef de trupă etc... Toate sumele convenite pentru acestea intrau în buzunarele lui. Sculele deveniseră o adevărată obsesie pentru toți, pentru că fără ele nu puteam exista, deși știam că, pînă la urmă, ele îi vor aparține tot lui. Oare nu am dreptate să mă tem, să mă consider... "cel păcălit"?

● Cauza neînțelegerii noastre nu vine neapărat de la problema banilor. Chișu-Covaci acordă sau își acordă șanse. Eu cred că timpul le va lămurii pe toate. Depinde și cum și se dau aceste șanse. Am fost obișnuit să fiu tratat ca un artist, nu ca un funcționar. Și n-am să mă dezobișnuiesc de acest lucru. Da, am cerut banii în avans (50%) tocmai ca să elimin discuțiile ce cu siguranță aveau să se ivească, necexistînd forme și acte în regulă și avînd o experiență prealabilă, cea din toamnă, despre care Chișu își aduce aminte fiindcă a declarat: "Ce-l privește pe Baniciu cît cîștigă el sau Covaci?" Ei, bine, mă privește, pentru că, repet, n-am să accept să merg orbește într-o afacere a onora pentru care respectul și buna cunvință sînt lucruri grele de înțeles.

● Nicu Covaci afirmă: "EU sînt Phoenix. Eu l-am înființat. Eu am luptat. Eu am avut probleme. Eu schimb oamenii. EU COMPUN. Eu semnez. Eu iau banii. Eu am grijă ca voi să... sau voi să nu... Eu aranjez ca lucrurile să fie bine. Eu sînt NICU COVACI." În ultimă instanță n-am vrut să-i stau în cale.

● Ioji Kapp ar fi venit cu plăcere, dacă în timpul și după ultimul turneu nu ar fi avut probleme, dintre cele mai urîte, cu Covaci. Din acest motiv, materialul primelor imprimări pentru dublul album nu a ajuns niciodată pe vinil

(pe disc). Oare cine să fie de vină?

● Spiritul de echipă. Nu mă pot încadra într-o echipă care nu există. În Germania, băieții au fiecare problemele lor, iar spiritul de echipă așfiat a funcționat doar atîta timp cît Covaci a avut nevoie de mine. În rest, n-a fost loc nici măcar de un salut sau de un la revedere.

● Apropo de șansă. Ne-a făcut să înțelegem cu toții că ne va da o șansă sau mai multe (mă refer la "Vlad Tepeș"). Nouă, în contextul Dakino & Company, iar lui "Vlad Tepeș" într-o operă rock ale cărei baze s-au pus acum 10 ani și continuă să se pună virtuos. Unde ești, tu Tepeș Doamne!

● Partea financiară. "Ești cel mai ieftin", mi-a spus-o și impresarul. Anii au trecut și nu mai pot accepta oferta miloasă și distantă a firmei Dakino, firmă care, după părerea mea, nu are nimic în comun cu arta. Dimpotrivă, din toate afirmațiile domnului Chișu se desprinde un singur scop: BANUL! Vai, nu avem, sîntem săraci, dăm faliment, ce probleme grele au fost, ce costuri uriașe, ne sacrificăm. Nu cred nimic din toate astea, probabil că cititorii își vor da seama și de ce.

● Cristian Pirvulescu ("Ora") afirmă că au fost mulți sponsori. Articolele sale nu mă surprind defel, au aplomb, sînt combative, au un țel și o cale neabătută de la linia trasată pe tot parcursul turneului în care, probabil, că a fost tratat "omeneste". De altfel, se știe de cine și cui i-a fost vîndută exclusivitatea informațiilor despre Phoenix!

● O sută de femei = un disc! Am fost foarte mîhnit, după ce am citit articolul din "VIP". Perioada '71-'77 a fost, poate, cea mai curată și cea mai adevărată din viața mea. Din studenții simpatici dar săraci, isteți și cu destule absențe, împrăștiți prin Timișoara, fără căldura unei familii, fără nici un sprijin, am ajuns cei mai iubiți și apreciați copii ai unei generații. Aveam prieteni foarte mulți, toți dornici să facă ceva pentru noi, aveam încredere unii în alții. Prietenele noastre nu erau în nici un caz de duzină. Referitor la taxi-uri (Timișoara-București), lăzi de whisky și altele de acest gen s-au putea ca Nicu să știe mai multe. Eu îmi amintesc că adesea vindeam cu Ioji și Costin Petrescu sticlele goale din casă pentru a mai adăuga o bucată se salam și o chiflă la masa sărăcăcioasă din subsolul în care locuim și în care Nicu nu știu dacă a fost vreodată. Avea bani și avea alte probleme...

● Împărțea egal. "Complexul celui păcălit al celui dormn Baniciu" nu este de fapt decît urmarea unor întâmplări legate de izolarea intenționată a "șefului" în sferile lui cele mai înalte după fiecare turneu, disc, etc. Să fi fost vorba oare de leul care nu prea își împarte prada? Îmi aduc aminte, nu fără umilință, de

CÎTEVA DINTRE ADEVĂRURILE LUI

mircea

BANICIU

info

Interpret: Transsylvania Phoenix
 A-Titel: Ballade For You (4:09)
 Musik: Nicolae Covaci
 Verlag: Ed. Labö Musik
 B-Titel: The Lark (3:54)
 Musik: Nicolae Covaci
 Verlag: Ed. Labö Musik

Rumänien - das Land der Mythen und Sagen, das Land der Vampire, das Land von "Transsylvania Phoenix". Nicolae Covaci, Kopf der Rock-Formation, lebt seit 1977 in Osnabrück. In seiner Heimat konnte er mit der Gruppe bereits auf eine erfolgreiche Karriere zurückblicken. "Transsylvania Phoenix" hatte sich mit einer höchst eigenwilligen Mischung aus Elementen rumänischer Folklore und bodenständigem Rock einen Namen gemacht und genoß in Rumänien große Popularität.

Fişa "Info" însoţeşte discul single editat în Germania de Transsylvania Phoenix. Prima piesă este de fapt "Balada" lui Ciprian Porumbescu, iar cea de pe faţa B, "Clocirlia".

nu i-au prins", am zis.

● 14 ani în care lucrurile au mers așa cum știu cu toții, am trăit cu imaginea trupei imprimată pe scoarță. Mărturisesc că-mi era dor, uneori, de momentele noastre bune, dar nu poți trăi doar din amintiri. După 14 ani, reînfrînarea cu Nicu a fost stranie, fără lacrimi, fără sentimentalisme, întrucît aflasem că era în țară de 2 săptămîni, mai exact în București. N-a dat nici un telefon

ca în același ziar, și nu numai, să apară cu litere de o șchioapă și cît au cîștigat Chișu, Covaci & Company în acest turneu, precum și faptul că au folosit în mod abuziv înregistrări în spectacole, cît și la vînzarea, tot abuzivă (fără să-mi plătească, "modesta participare") a unor casete audio, video, C.D.-uri, albume cu vocea și bunăvoința celui "paranoic domn Baniciu".

● Semi-eșecul turneului nu m-a

s-a cîntat în formula: Erlend Krauser, Ioji Kappl, Mircea Baniciu și o trupă de dubași (astfel am înregistrat "Muzica și muzichia" aît de difuzată la TVR). O scurtă perioadă am colaborat cu bateristul Cornel Liuba. Reintors, 8 luni mai tîrziu, Nicu se repune în fruntea trupei cu gînduri clare: turneu și plecarea din țară. Relațiile noastre s-au răcit între timp, eu aflînd că se pregătește aducerea lui Bordeianu, fostul solist, plecat în 1970 în America. Eram în mare derută la ora aceea, fiindcă intuim că lucrurile pot lua în orice clipă o turnură favorabilă sau nefericită, aît pentru mine cît și pentru ceilalți. Nu se știa nimic. Știam doar că în afară de calea aleasă de Nicu, aceea a plecării fără întoarcere, mai era una: cea de a obține vizele. Totul se putea rezolva, atunci, cu bani, dar a fost imposibil să discut acest lucru cu "Șefu". Pentru el totul a fost clar. A plecat și după prima lună am zărit fotografiile trupei cu Bordeianu solist vocal. "Se le dea Dumnezeu sănătate, bine că

pînă în momentul în care începuse să înțeleagă că Phoenix este încă o firmă în România și o afacere bună se mai putea face. După toate astea, cred că în firea oricărui om se poate ivi un sentiment mai mult sau mai puțin nobil. Mi-am zis că lucrurile se vor rezolva, doream să-i văd pe ceilalți, iar întîlnirea s-a produs curînd, cu emoția, teama și curiozitatea revederii unor "prieteni" cu care nu ai comunicat timp de 14 ani nici măcar printr-o vedere.

● Ce a urmat, mai ales în ultima perioadă, se poate citi și în ziarul "Ora", unde se vorbește despre lipsa mea de profesionalism. N-aș avea nimic de spus, dar cred că profesionalismul unui șef de trupă care apelează la play-back pentru a salva pasaje sau chiar piese întregi ale unui spectacol, fără ca la final să mulțumească modest și celui care a cîntat majoritatea vocilor principale și a back-ground-urilor vocale, lasă de dorit. Chiar mă întreb ce o fi fost oare în mintea celor care au plătit bilete între 1.000 și 2.000 de lei. Sper

bucurat, dar nu pot uita rolul minor pe care-l acordă Covaci solistului într-o trupă. Așa se explică faptul că D. Chișu a fost strict preocupat de propria promoție, eventual de cea a lui Covaci, pe care-l identifică 100% cu ideea de Phoenix. Instrumentiștii germani sînt adevărați profesioniști și bine intenționați, prezența lor fiind benefică. Dar astfel Phoenix devine un grup german-român, modificîndu-i-se radical identitatea. Respectînd proporțiile, nu pot să nu subliniez faptul că la toate grupurile mari din lume "front-man-ul" a contat și contează cel mai mult (vezi The Rolling Stones, The Who, Genesis etc.)

A consemnat
ANDREI P.

P.S. Pentru suplimentarea tirajului discului "SECUNDA 2" difuzorii și doritorii se pot adresa la Migas Real Compact, str. M. Eminescu nr. 89, sector 2, telefon 6107043, fax 6140992.

CONCEPTE NOI

MIC DICȚIONAR

NEODISCO

Una dintre condițiile de supraviețuire a branșei pop este să aducă ceva nou exact atunci când e nevoie. A fost techno, a fost raggamuffin' și acum neodisco. Multă vreme neștiut de iubitorii de dans, producătorul Joey Negro și-a împesțit discurile remixate cu citate disco foarte subtile: ușoare aplauze ritmate, câteva sunete de vioară, tobe sincrone și îndrăgitul "biiing - biiing" din "Ring My Bell" al Anitei Wards. După surprinzătoarea revenire a veteranului disco, Chic, în primăvara aceasta au apărut și primele neodisco - noile combinații sînt destul de interesante, dar momentan încă "slave" ale genului disco clasic.

Discuri importante: Kenyatta - "Love Again"; DJ Jazzy Jeff & Fresh Prince - "Ring My Bell"; Chic - "Chicism"; **Diverse** - "Neo Disco Revolution"

NEW JACK SWING

Prin "swing" se înțelege afit jazz-ul anilor '30, cât și imprecizia ritmică și melodică adăugată cu bună știință în muzica neagră. Împietirea hip-hop-ului computerizat cu ritmuri și voci soul și funk (construcție iubită în S.U.A., dar respinsă în Europa) se numește jack swing sau swingbeat. Acestui stil, inițiat în principal de Teddy Riley, i se subordonează trupe ca Basic Black, Heavy D, Bell Bi Devoc, Bobby Brown, uneori Michael Jackson și Run DMC. Cea mai activă casă de discuri în domeniu este Uptown Records din New York, al cărei proprietar, Andre Harrel, a lansat chiar și un limbaj și o modă vestimentară specifice.

Discuri importante: Wrecks N'Effects - "Wrecks N'Effects"; R. Kelly & The Public Announcement - "Born In The '90s"; Bobby Brown - "Bobby".

NEW SCHOOL

1986 a fost anul de glorie pentru Run DMC și Beastie Boys, adică pentru a 3-a generație rap. În timp ce pionierii rap-ului se bazau pe elemente funk, din 1984 reper devine hard-rock-ul. New School reușește să atragă publicul alb spre rap și să spulbere averșunța negrilor față de influențele rock, resimțită și de Jimi Hendrix la vremea sa. Fără new school n-ar fi fost posibilă niciodată "cooperarea" dintre Public Enemy și Anthrax, n-ar fi existat trupa rock Body Count a lui Ice-T și nici amprenta lui J.J. Cale în piesele trupei rap de Basehead.

Discuri importante: Run DMC - "King Of Rock"; Beastie Boys - "Liensud To Kill"; LL Cool J - "Walkin With a Panther"

OLD SCHOOL

La început de tot, hip-hop-ul era numit scurt, rap, pentru că vorbirea ritmată care-l definea era înțeleasă drept unica metodă stilistică, iar DJ-i, simpli "furnizori"

ai fundalului sonor. Rap-ul a fost inițial numai o performanță tehnică, cu un pupitr de mixaj, două pick-up-uri și un MC (de tradus la alegere: Mike Charter sau Master Of Ceremony) la microfon. "The Personality Jock" al lui King Rin III (1979) a fost primul single rap. Prima generație rap se inspira din repertoriul Grandmaster Flash, Chic, Blondie sau Queen, dar cu timpul, interesul s-a deplasat spre funk-ul lui George Clinton și spre sound-ul electronic Kraftwerk (mai ales "Trans Europe Express"). Multe dintre aceste oldies rap au devenit clasice, fiind relansate astăzi ca CD-uri.

Discuri importante: diverse - "Back To The Old School"; "Street Jams/Electric Funk"; "Tommy Boy/Greatest Beats"

POP RAP

Ca și Hammer, Tone Loc, Digital Underground și Young MC, tot din California vin și promotorii genurilor pop-comic și desinger-rap, ale căror rînduri sînt întărite din est de PM Dovon, DJ Jazzy Jeff și De La Soul. Vanilla Ice și Hammer nu mai sînt singurii care au trădat cauza hip-hop-ului pentru pop - deja de 2 ani triungiul magic hip-hop-dancefloor-pop este consacrat.

Genurile se întrepătrund: trupele pop au ca invitați muzicieri rap, raperi ca PM Dawn sau Definition Of Sound remixează Spandau Ballet sau înregistrează albume pop complete, KRS - One colaborează cu R.E.M. și Billy Brang. Pop-ul împrumută "duritatea" și refrențele îndelung cadențate ale rap-ului, hip-hop-ul, la rîndul său, își crește potențialul de succes prin accentele melodioase ale pop-ului.

Discuri importante: PM Dawn - "Of The Heart, Of The Soul, Of The Cross"; Definition Of Sound - "Love & Life"; Nef Afore - "So Relaxing".

TECHNO

La mijlocul anilor '80, o dată cu ieșirea mixerelor, cei cu imaginație au dobîndit pentru prima oară șansa de a produce hit-uri internaționale în propria casă. Techno este primul gen muzical din epoca nouă a pop-ului, care s-a impus fără ajutorul industriei de discuri. Treptat s-a ramificat în subgenuri: de la techno-soul, inițiat de Inner City, la techno-reggae al lui Gary Clail și Techno adus de londonezii Shut Up And Dance. Paralel s-au ivit și ramuri mai "ezetice", ca New Age House, Ambient Techno, Trance Dance.

Discuri importante: Altern 8 - "Overload EP"; Gary Clail - "Human Nature"; Nightmares On Wax - "A Would Of Science"; The Orb - "u.f.orb"; **Diverse** - "Area Cods 212"

După MUSIK EXPRES Sounds
MADALINA G.

MARILLION

"1982-1992 A Singles Collection"

(Cover My Eyes / Kayleigh / Easter / Warm Wet Circles / Uninvited Guest / Assassing / Hooks In You / Garden Party / No One Can / Incommunicado / Dry Land / Lavender / I Will Walk On Water / Sympathy)

Anul 1985 a fost unul plin de reușite pentru grupul rock Marillion. Albumul "Misplaced Childhood" a stat mult timp în virful clasamentelor din Marea Britanie iar single-urile "Kayleigh" și "Lavender" au ajuns în Top Ten (pe pozițiile 2, respectiv 5) rămînd pînă în ziua de azi cele mai mari hituri ale cvintetului britanic.

Formația s-a înființat în 1979 și s-a numit la început Silmarillion (după o nvelă de J.R.R. Tolkien). După cooptarea lui Fish numele grupului a fost prescurtat. Componența de atunci era: Mark Kelly - keyboards, Steve Rothery - guitar, Pete Trewavas - bass, Mick Pointer - drums și Fish - solist vocal (numele său adevărat, Derek William Dick, va fi cunoscut abia după cel de-al treilea album).

După o serie de apariții pline de

fic o retrospectivă a activității de studio a grupului. Spun încercă deoarece scopul propus nu este pe deplin atins. Din motive extramuzicale (orgolii?) pe acest album figurează 8 piese din ultimii 4 ani față de numai 6 din perioada Fish, disproporție care nu știi cui folosește, în orice caz nu cumpărătorului/ascultătorului discului.

Nu am nimic cu Steve Hogarth. Are o voce plăcută și dovedește reale calități de compozitor și textier. "Easter" este o adevărată bijuterie (a fost scrisă de Hogarth înainte de venirea sa la Marillion și reprezintă un imn închinat popoului irlandez). "No One Can" se referă la greutățile (bineînțeleas nu de ordin material) pe care le întâmpinau membrii grupului cînd se aflau departe de casă și a fost

succes în cluburile din Marea Britanie a urmat și mult rîvnit contract cu EMI. Primul single, "Market Square Heroes", a apărut în anul 1982, iar albumul de debut, "Script For A Jester's Tear" un an mai tîrziu. Mick Pointer părăsește grupul, fiind înlocuit cu Yan Moseley (de la Curved Air), fost baterist în "Hair" și "Jesus Christ Superstar". Au urmat în 1984 albumele "Fugazi" și "Real To Real" (live). Despre realizările din 1985 am amintit. În 1987 L.P.-ul "Clutching At Straws" ajunge pe locul 2 în Marea Britanie, iar single-ul "Incommunicado" pe 6.

La sfîrșitul anului 1988 divergențele dintre Fish și ceilalți membri ai formației ating punctul maxim, astfel că divorțul devine inevitabil. Locul lui Fish va fi luat de Steve Hogarth pe care-l vom auzi pentru prima dată pe "Seasons End" (1989), iar apoi pe "Holidays In Eden".

Și iată că anul trecut, după 10 ani de la prima apariție discografică, EMI Records editează o compilație, "1982-1992 A Singles Collection", care, după cum reiese din titlu, încercă să

compună după tumeul american de la începutul lui 1991 (textul îi aparține tot lui Hogarth). Celelalte piese scrise din '89 încoece sînt însă mai slăbuțe, mai ales cele din 1992, "I Will Walk On Water" și "Sympathy". Ultima este o reluare (originalul aparține formației Rare Bird de prin anii '60) și a fost aleasă mai mult pentru mesajul ei.

Realitatea este că după plecarea lui Fish valoarea grupului a scăzut și membrii lui știi foarte bine acest lucru.

Marillion rămîne cu toate acestea un nume în rock-ul britanic și "A Singles Collection" este un argument în acest sens. De aceea consider că albumul ar trebui procurat nu numai de fani, ci și de orice iubitor de muzică bună.

Mie nu-mi rămîne decît să le urez celor de la Marillion să ajungă din nou acolo unde le este locul, adică în plutonul fruntaș. Iar voi, în așteptarea unui "Kayleigh" 1993 sau "Warm Wet Circles" 1994, sper să vă delectați cu auzierea acestei compilații/ (Nota 8).

DAN PLOCON

VIDEO CASETA MUZICALĂ

Cîntecul lebedei

La sfîrșitul verii lui 1970, 500.000 de inși din Europa și America s-au adunat la East Afton Farm, Isle of Wight, Anglia, cu ocazia primului festival cu adevărat internațional de muzică pop, ultimul în tradiția anilor '60. În noaptea de duminică, 30, spre luni, 31 august, ora 2 a.m., ajutat de Mitch Mitchell - drums și Billy Cox - bass, prin intermediul unui WEM Sound System de 5.000 wați, Jimi Hendrix transmitea pelerinilor epocii post-moderne mesajul său: MESSAGE TO LOVE, GOD SAVE THE QUEEN, SGT. PEPPER... SPANISH CASTLE MAGIC, ALL ALONG THE WATCHTOWER, VOODOO CHILE, FREEDOM, MACHINE GUN, DOLLY DAGGER, RED HOUSE, IN FROM THE STORM. 20 de ani tîrziu, MLF Production /Are you Experienced? Ltd transpunea pe o casetă BGM VIDEO, dolby, stereo, super Hi-Fi și super-color, acest concert memorabil. Incredibil de viu colorat, filmul păstrează prospețimea unei înregistrări clare și supărat de precis puse în cadru. Nu știi dacă trebuie să te bucuri savurînd senzația de prospețime sau să turbezi știînd că pelicula a fost ultra procesată, ca și

sunetul. Tehnica digitală dă aici întreaga măsură. Jimi e mai viu ca oricînd! Și totuși...

Jimi poartă un costum multicolor, galben, roșu, portocaliu cu intarsii verzi, albe, roz, albastre, poartă un inel cu piatră și un colier din cinci piese platinat. Celebra lui banderolă de pe frunte lipsește. Banderolă poartă Mitch Mitchell, pletos și bărbos, slăbănog și rapid, îmbrăcat în pantaloni galbeni și maiou albastru veșnic cu bretele căzute. Sobru, discret și precis, Billy Cox poartă pantaloni de piele, negri și bluză indigo. Subliniez lipsa oricăror accesorii; pe atunci fanii se duceau la concert pentru muzică, nu pentru efecte de scenă.

Nici Jimi nu mai oferă spectacolul care l-a făcut celebru. El nu rupe chitara, nici nu-i dă foc, nici nu se tăvălește cu ea în dinți, ca la Monterey. Prestația lui e decentă, liniștită, interiorizată, deși muzica e tăioasă, acidă, strălucitoare. Semn de maturitate sau semn de sfîrșire? Pe chipul lui Jimi se citește oboseala, dacă nu suferința. Fizicul îi este parcă devorat. Venele se reliefează prin pielea de o paloare indubitabilă, nu numai la mîna de pe grif, ci și - mai ales - pe gît, față și piept, și

nu doar cînd forțează în registrul acut. Amabil, el acordă unei reporterițe un interviu pe drumul spre scenă. Pe scenă însă pare că se chinuie. Bucuria sa de a învîrți chitara pare stînsă. Camerele de filmat insistă în prim-planuri care revelează efortul extraordinar al chitaristului. O singură dată se bucură cu adevărat, cînd publicul, recunoscînd primele acorduri la RED HOUSE, izbucnește în aplauze puternice. Dar și atunci zîmbește melancolic...

N-aș lungi-o cu impresia lăsată de acest concert. Nu mă pot însă rupe de tristețea - pe care o trăiesc la fiecare revizuire a casetei - că asist la cîntecul lebedei, ultimul și cel mai frumos. Ca în nici o altă versiune auzită de mine plînge aici chitarea lui Jimi - la VOODOO CHILE, sau MACHINE GUN, sau RED HOUSE...

Parcă sătul de glorie, de muzică și de toate, Jimi iese din scenă lăsînd să-i cadă chitara cu un gest ce nu poate fi comentat, căci vorbește singur și destul. Optsprezece zile mai apoi...

Știi că a murit, dar pun iarăși caseta și iarăși Jimi trăiește!

M.V. POP

GALA LUNILOR ANULUI '92
 în ediția Radio din 3 ianuarie a.c.

IANUARIE: Pop - Nu merita - Marius Teicu (Teodora Popa Mazilu) - Angela Similea
 Rock - Spune pe bune - Holograf
FEBRUARIE: P. - Banii - Cătălin Tîrcolea (Elena Russo) - Aurelian Teмиșan
 R. - Mă voi întoarce - Compact
MARTIE: P. - Mă-ntorc la voi - Marcel Dragomir (George Târnea) - Gabriel Dorobanțu
 R. - Nu trebuia să pleci - Savoy
APRILIE: P. - Jucătorul de iubiri - Șerban Georgescu (George Târnea) - Mădălina Manole
 - De ce nu crezi - Mircea Drăgan (Dumitru Popescu-Chiselet) - Daniel Iordăchioae
 R. - Așa de singur - Holograf
MAI: P. - Dalai-Lama - Adrian Enescu (Angel Grigoriu) - Daniela Györfi
 R. - Mafia - Holograf
IUNIE: P. - Și mama-mi spune - Mihai Grigoriu (Romeo Iorgulescu) - Silvia Dumitrescu
 R. - Voi pluti - Direcția 5
IULIE: P. - Catedrala suflutului

ŞLAGAR TOP ROCK 93

tău - Marian Nistor (Sandu Ștefănescu) - Marian + Cristina Anania Nistor
 - Totul poate fi - Mircea Drăgan (Dumitru Popescu-Chiselet) - Anca Turcașiu
 R. - Murind așa tânăr - Herald
AUGUST: P. - Sperînd mercu pe mai tîrziu - Virgil Popescu (Aurel Storin) - Silvia Dumitrescu
 - Iubitul meu, povestea mea - Marcel Dragomir (Sandu Ștefănescu) - Carmen Mureșan
 R. - Ei, și? - Roata
SEPTEMBRIE: P. - Să nu mă-

ntrebi de ce - Gheorghe Gheorghiu
 R. - Să nu ieși singur noaptea - Compact C.
OCTOMBRIE: P. - Te-am uitat - Marius Teicu - Loredana Groza
 R. - Fraier perfect - Commando
NOIEMBRIE: P. - A fost un accident - George Natsis (Angel Grigoriu) - Angela Similea
 - Dragă mamă - Marian Nistor (Zaharia Stancu) - Ionel Lădaru
 R. - Simple jucării - Compact C
DECEMBRIE: P. - Copilăria mea - Dragoș Doacan (Adrian Păunescu) Maria Cioboată + Aurelian Teмиșan
 R. - Viață de rocker - Conexiuni (Cu ultimele două piese, realizatorul emisiunii și-a permis, pentru prima dată, să-și facă cunoscute opțiunile sale. Oricum, acestea nu vor conta în clasamentul general).
 N.R.: Melodiile anului 1992, pop și rock, vor fi cunoscute în ediția din 31 ianuarie '93. La ora înaintării articolului (14 ianuarie), sosiseră deja foarte, foarte multe scrisori.

TITUS ANDREI

Top Slow & Blues - 1992

1. Guns N'Roses - Don't Cry,
2. U2 - Love Is Blindness,
3. Metallica - The Unforgiven,
4. Gary Moore - (Nothing Is The Same) Without You,
5. Marco Masini - Perche lo fai,
6. Mariah Carey - I'll Be There,
7. Julee Cruise - Falling,
8. Ten Sharp-Rich Man,
9. Elton John - The One,
10. Zucchero & Paul Young - Senza una donna,
11. Richard

12. Queen - These Are The Days Of Our Lives,
13. N.K.O.T.B. - If You Go Away,
14. Michael Jackson - Give In To Me,
15. INXS - By My Side,
16. Chris De Burgh - In Your Eyes,
17. Genesis - Dreaming While You Sleep,
18. Annie Lennox - Why?,
19. Eric Clapton - Tears In Heaven,
20. Asia - Crime Of The Heart.

Top Matinal Top 5

1. Marc Almond - A Lover Spurned,
2. Boyz II Men - Motownphilly,
3. Army Of Lovers - Crucified,
4. Metallica - The Unforgiven,
5. Yngwie Malmsteen - C'est la vie.

Selecția pentru "București '93"

• Luni de la ora 14,00 la Centrul de Creație (denumirea e mai lungă) din Piața Lahovary nr.7 a avut loc selecția melodiilor pentru concursul de creație (și poate și interpretare). • S-au prezentat 26 de melodii. • Au fost 18 fișe de jurizare. • Membrii juriului au fost tot compozitorii-concurenți. • În funcție de buget se vor reține maxim 20 de creații. • Presei muzicale i s-au adus acuze "de prea mare blîndețe". Din acest motiv vom prezenta în numărul următor toate opiniile culese de la fața locului. • Ne-au făcut reproșuri tocmai cei care au beneficiat de spații mari în paginile noastre (și nu numai). • Continuă meciurile între membrii și nemembrii Uniunii Compozitorilor. • Nu ne propunem să le arbitram, dar vom renunța la "drăgălășenia" de pînă acum.

TOPURI DE TOT FELUL

HIT ITALIA (din Tutto Musica & Spettacolo din ianuarie '93)

1. Zucchero - Miserere,
2. Battisti - Cosa succedera alla ragazza,
3. Aeroplanitaliani - La vita e un treno,
4. Rats/ Ligabue - Fuori tempo,
5. Fabio Concato - In viaggio.

JUKE BOX (Italia)

1. L'urlo - Zucchero,
2. Erotica - Madonna,
3. It's Probably Me - Eric Clapton/Sting,
4. My-Name Is Prince - Prince And The N.P.G.,
5. No Ordinary Love - Sade.

INDIE L.P.'s (N.M.E. pînă pe 16 ianuarie)

1. Copper Blue - Sugar,
2. Boss Drum - The Shamen,
3. Yerself Is Steam - Mercury Rev,
4. Slanted And Enchanted - Pavement,
5. Pop! The First 20 Hits - Erasure,
6. Back In Denim - Denim,
7. Barely Real - Codeine,
8. Eleven Eleven - Come,
9. Colours - Various,
10. Ruby Trax-Variuos

DER MUSIKMARKT (prin ROMAGRAM)

Topurile anului din Germania au apărut în primul număr din ianuarie.

1. Rhythm Is A Dancer - Snap,

2. It's My Life - Dr. Alban,
3. Das Boot U96,
4. Sweat (A la la la long) - Inner Circle,
5. ABBA-esque - Erasure,
6. To Be With You - Mr. Big,
7. Please Don't Go - Double You,
8. Don't Talk - Just Kiss - Right Said Fred,
9. Knockin' On The Heaven's Door - Guns N'Roses,
10. Jive Connie - Connie Francis,
11. How Do You Do! - Roxette,
- 12.

- Black Or White - Michael Jackson,
 13. November Rain - Guns N'Roses,
 14. Let's Talk About Sex - Salt N'Peppa,
 15. Just Another Day - Jon Secada,
 16. You - Ten Sharp,
 17. Smells Like Teen Spirit - Nirvana,
 18. Jump - Kris Kross,
 19. Stay - Shakespear's Sister,
 20. Temple Of Love - The Sisters Of Mercy.
- (mai sunt 80 de locuri).

TOP

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezențe	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

TOP 10 POP -R

1	3	5	Ar putea fi	Ioan Pascu
2	4	4	Sperînd mercu pe mai tîrziu	Silvia Dumitrescu
3	1	4	Orice zi începe prost	Alexandru Andries
4	6	4	Te-am uitat	Loredana Groza
5	-	1	Nu pleca	Dida Drăgan
6	9	3	Un singur ceas	Mirabela Dauer
7	2	9	Dacă lumea ar fi a mea	Gabriel Cotabiță
8	-	1	Hai spune-mi	Laurențiu Cazan
9	-	1	Să nu mă uiji	Mădălina Manole
10	-	1	Dealul cu dor	Mircea Baniciu

TOP 10 ROCK - R

1	3	7	Nămol	Timpuri Noi
2	6	4	Libertate	Krypton
3	7	3	Nurmai cîteva mii de întrebări	Roata
4	1	7	Rază de lumină	Holograf
5	5	4	Să nu ieși noaptea singur	Compact Cluj
6	2	5	Doamne, fă ceva	Commando
7	-	1	Vom fi ce-am fost dar nu mai mult decît atît	V. Sterian și Compania de Sunet
8	-	1	Viață de rocker	Conexiuni
9	10	2	Price Of Life	Sin
10	-	1	Strict secret (Decretul 771/68)	Secret

TOP 10 POP -S

1	2	7	Just Another Day	Jon Secada
2	4	5	End Of The Road <td>Boyz II Men</td>	Boyz II Men
3	1	7	Heal The World <td>Michael Jackson</td>	Michael Jackson
4	5	3	Fingertips <td>Roxette</td>	Roxette
5	7	3	Standing Alone <td>Thomas Anders / Glenn Medeiros</td>	Thomas Anders / Glenn Medeiros
6	10	2	To Love Somebody <td>Michael Bolton</td>	Michael Bolton
7	-	1	I Will Always Love You <td>Whitney Houston</td>	Whitney Houston
8	8	4	Sweat <td>Inner Circle</td>	Inner Circle
9	-	1	Tom Traubert's Blues (Walzing Matilda) <td>Rod Stewart</td>	Rod Stewart
10	-	1	Blood Of Eden <td>Peter Gabriel</td>	Peter Gabriel

TOP 10 ROCK-S

1	5	3	Keep The Faith	Bon Jovi
2	3	4	Wherever I May Roam <td>Metallica</td>	Metallica
3	1	8	Too Much Love <td>Brian May</td>	Brian May
4	8	3	Will Kill You <td>King's X</td>	King's X
5	-	1	Land Of Sunshine <td>Faith No More</td>	Faith No More
6	-	1	Drive <td>R.E.M.</td>	R.E.M.
7	-	1	Stand Up (Kick Love Into Motion) <td>Def Leppard</td>	Def Leppard
8	4	6	The Fugitive <td>Iron Maiden</td>	Iron Maiden
9	2	7	You Ain't The First <td>Guns N Roses</td>	Guns N Roses
10	-	1	Don't Leave Me Alone <td>Extreme</td>	Extreme

TOP NOSTALGIC

1	2	3	Bohemian Rhapsody	Queen
2	3	2	Nights In White Satin <td>Moody Blues </td>	Moody Blues
3	1	3	Child In Time <td>Deep Purple </td>	Deep Purple
4	7	2	Yesterday <td>The Beatles </td>	The Beatles
5	4	3	Stairway To Heaven <td>Led Zeppelin </td>	Led Zeppelin
6	-	1	LOve Hurts <td>Nazareth </td>	Nazareth
7	8	2	July Morning <td>Uriah Heep </td>	Uriah Heep
8	-	1	Mull Of Kintyre <td>Wings </td>	Wings
9	-	1	When I Need You <td>Leo Sayer </td>	Leo Sayer
10	-	1	Could You Be Loved <td>Bob Marley & The Wailers</td>	Bob Marley & The Wailers

În nr. 99 a apărut Topul Nostalgic, dar titlul a fost de TOP 10 L.P.'s. Pentru ediția a 18-a pregătiți albumele preferate. Deocamdată apariția topului se menține la două săptămîni. Cînd veți scrie mai repede, vom intra în pas cu lumea.

POP & ROCK IN SHOW

de noapte (VND)

Prima ediție din acest an a echipei noastre s-a desfășurat mai devreme cu o săptămână decât era programată. Regretăm supărarea unor ascultători, care au sunat și au întrebat de ce nu este prezentă Lucia Popescu Moraru, dar am precizat (și o mai fac o dată) că fiind bolnavă m-a rugat să o suplinesc. I-am urat sănătate și o veți reauzi cu siguranță pe 29 ianuarie. Am fost vizitați de Adrian Ordean și Teo Peter, de Florin Stolca și Victor Solomon (ultimii doi de la Conexiuni din Brașov). Am fost ultimii care l-am abordat pe Adi, înaintea premierii de la Televiziune. Și la fața locului tot lângă el stînd i-am răpit o primă declarație. Despre turneul Nazareth la care s-au făcut referiri, veți citi în numărul viitor un reportaj amplu. Am avut o convorbire telefonică cu Vali Sterian. De acum încolo veți putea dialoga cu vedetele direct pe post, grație posibilităților tehnice moderne oferite de noua cabină pusă la dispoziție de Radioteleviziune. Am transmis mesajul de prietenie sosit din Austria de la Rik, albumul 1992 al solistei Jennifer Rush, secvențe de pe "Eleven Eleven" al grupului

britanic Come, hit-uri Marillion și multe melodii sentimentale. Telefoanele au sunat ceva mai rar decât de obicei, iar rimele propuse n-au permis creații de mare forță. Nu e vina voastră. Echipa de relații cu publicul a fost mixtă: Orlanda Deladi, Corina Vladu, Silviu Șotea și Cătălin Calcea. Colegele de la pupitrul ne-au ajutat efectiv, motiv pentru care de-acum încolo vor figura în cronica nopții: Emanuela Caramihal și Iulia Cîrstea. Colaborarea cu discoteca VOX MARIS continuă. David Pistrui ne-a trimis noi materiale.

Numerale de telefon posibile vor fi 613.69.01, 614.31.90, 613.88.72.

Rubrici noi vor intra în acțiune cît de curînd, așa că așteptăm urgent propuneri. Nu-s excluse unele surprize chiar la întîlnirea din 22 ianuarie!

ANDREI PARTOȘ

P.S. Am afirmat că a fost prima ediție, pentru că după numărul 100 dorim ca emisiunea să aibă identitatea ei inconfundabilă. Deci urmează ediția a doua!

Clasamentele P.R. & S. 1992

Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie primim topurile voastre pentru a le introduce în calculator. Am decalat termenul, la cererea celor care ne-au rugat să-i lăsăm să se edifice asupra tuturor categoriilor. Astfel, publicarea ierarhiilor finale se amîna pentru numărul din 11/12 februarie.

PEARL JAM s-au oprit

După atîtea turnee băieții s-au decis să mai treacă și prin studio pentru a înregistra un nou album, cu atît mai mult cu cît "Ten" figurează încă în topurile lumii. Intenția este să încheie operațiunile de pregătire și lansare la începutul verii.

FRANK SINATRA

La 12 decembrie, Sinatra a împlinit 77 de ani. Cu această ocazie cele mai frumoase melodii i-au fost reeditate pe un C.D. 50 de ani de carieră înseamnă ceva, nu-i așa?

SAGA continuă

Grupul vrea să meargă înainte semnînd un nou contract cu casa Polydor. Formula este cea de la debut: Michael Sadler (solist vocal), Jim Crichton (bas), Ian Crichton (chitară) și Steve Negns (tobe).

ELTON JOHN - VIOLENT!

Blindul artist este acuzat că ar fi lovit un paznic în timpul unui spectacol organizat de Liz Taylor pentru a colecta fonduri destinate bolnavilor de SIDA. "Victima", Robert Simms, vrea să ceară 60 de milioane de lire despăgubiri. După show-ul de la Madison Square Garden din New York, Simms a declarat: "Am fost șocat. Nu-mi vine să cred că cineva m-a lovit atît de tare". Săracul! Și ce scump a fost agresat!

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

JANIS JOPLIN

Pînă la ea nici o cîntăreață albă nu reușise să cînte blues cu atîta succes. Împreună cu Jimmy Hendrix a fost steaua anilor '60.

"Love xx Janis" este biografia autentică a lui Janis Joplin, scrisă de sora ei, Laura. La două decenii de la moartea star-ului, profesoara universitară descoperă un teanc de scrisori îngălbenite: scrisorile lui Janis către familie. "Sînt convinsă că voi credeți că am recăzut în faza de autodistrugere. Vreau într-adevăr să mă întorc acasă și să-mi continui școala, asta doar dacă nu intervine ceva" (San Francisco, 6 iunie 1966). Acest ceva era trupa Big Brother & The Holding Company care căuta o solistă.

13 august 1966 - "Oamenii mă tratează cu multă căldură. Sînt foarte importantă!"

Heroina pătrunde pe scene. Nimeni nu avea bani să o consume cu regularitate. Janis îi spune unei prietene care îi confecționa o geantă: "Fă-o destul de mare ca să încapă în ea o carte și o sticlă". Simțea cum alunecă pe panta pierzaniei și cînta: "La ce e bună băutura? Beau toată noaptea și a doua zi mă simt la fel de tristă".

"Înainte nu-i păsa nimănui că exist. Acum totul este foarte excitant și vreau să gust din toate pînă nu mai rămîne nimic... Sînt nebună!"

"Prefer să trăiesc 10 ani din plin și riscant, decît să ajung la 70 de ani să-mi petrec timpul într-un fotoliu în fața televizorului!"

CONCURS • CONCURS

Muzica noastră în orașul (județul) vostru

Lansăm aici un concurs de jurnalistică în urma căruia vom atribui titlul de TRIMISUL NOSTRU SPECIAL pentru fiecare județ sau municipiu în parte. Avantaje: cel care obține primul loc în zona respectivă va beneficia de o legîtimăție, un abonament gratuit și plata corespunzătoare a articolelor. Condiții: talent, prezență de spirit, informații corecte, prompte despre orice eveniment pop-rock din oraș sau

județ, despre discoteci, cluburi de audiții ș.a. Materialele să nu depășească două pagini dactilo (la două rînduri).

Concursul începe acum și durează pînă cînd "echipa trimișilor speciali" se va completa. Nu există limită de vîrstă: Pe măsură ce primim primele reportaje vom reveni cu alte precizări, dacă va fi cazul. Succes viitorilor "ziariști muzicali"!

Poate ați uitat topurile P.R.&S. ale anului 1991

Secția română

Soliste pop: Laura Stoica
Soliști pop: Gabriel Cotabiță
Grupuri rock: Iris
Grupuri thrash, speed, death: Tectonic
Grupuri pop: Direcția 5
Melodia pop a anului: Un actor grăbit - Laura Stoica
Melodia rock a anului: Cine mă strigă în noapte - Iris
Newcomers pop: Radu Dolgan
Newcomers rock: Sanrock
Autori - interpreți (pop-folk): Alexandru Andrieș
Soliști rock: Cristian Minculescu (Iris)
Soliste rock: Dida Drăgan
L.P.-ul anului: Azi - Alexandru Andrieș
Evenimentul muzical al anului: Turneul Phoenix în România

Secția străină

Soliste pop: Mariah Carey
Soliști pop/rock: Michael Bolton
Grupuri pop: Roxette
Grupuri rock: Scorpions
Grupuri thrash, speed, death: Sepultura
Melodia anului - pop/rap/ disco/ house: One More Try - Timmy T.
Melodia anului hard&heavy: Wind Of Change - Scorpions
Newcomers pop: Color Me Badd
Newcomers rock: Extreme
L.P.-ul pop: Joyride - Roxette
L.P.-ul rock: Metallica - Metallica
Evenimentul anului: Dispariția lui Freddie Mercury

Cum s-a născut numărul 100

A lipsit caseta tehnică și am fost muștrat. N-a mai avut loc. Cînd am aflat că vom scoate revista la PROGRESUL ROMÂNESC S.A., după amabila confirmare a doamnei Popescu și suportul financiar acordat de CURIERUL NAȚIONAL S.A. am trecut la fapte. Ne obișnuisem cu "nea Florică" al nostru (care se află în spital), cu tipografia în care am avut 99 de apariții. Ne-a ajutat la tehnoredactarea computerizată a primelor pagini Mircea Ciobotaru de la "Cotidianul". A stat cu noi două nopți întregi. Noul nostru coleg, Marian Turtă, abia venit în redacție, a făcut trei nopți albe. Fotografiiile îi aparțin lui Dan Vatamaniuc, iar grafica a fost realizată de Victor Ciobanu (ajutat de Kati și Otilia). Ultima noapte, cea de joi, a fost contraconometru. Gabi și Carmen Murgășanu au preluat lucrarea, au încheiat-o într-o viteză uluitoare și cu o răbdare rar întîlnită. La 5 dimineața aveau tren, iar la 4,00 ieșeau pe ușa tipografiei. Tot trei nopți a muncit și Orlanda. Anca două, iar Corina una. La corectură ne-a venit în ajutor colega noastră Gabi Șeicaru. Am întîrziat pe piață cu o zi pentru că suntem la primii pași. Sperăm să ne ierțați!

POP ROCK & SHOW

Editor: CURIERUL NAȚIONAL S.A.

Adresa redacției: Strada Ministerului 2-4, sector 1, București, tel: 6150200/886; difuzare: 6153229

Publicație săptămînală realizată de:

Andrei Partoș, Orlanda Deladi, Victor Ciobanu, Marian Turtă, Anca Lupeș
Tehnoredactare computerizată: Gabriel Murgășanu

Tiparul executat la PROGRESUL ROMÂNESC S.A.

Calea Plevnei 114 București
Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A. - PO-BOX3337; Telex: 11995 sau 11034; Telefax: 90185673
București, Piața Presei Libere nr. 1